

מ"ת 34262/12/16 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז תל אביב(מיסוי וכלכלה) נגד יעקב שמואל, רונן יחזקאל, גלעד כהן, דני גבעתי, טל שבתאי, אמיר עבד אל האדי

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 34262-12-16 מדינת ישראל נ' שמואל(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 537412/2015

בפני המבקשת	כבוד השופט גיא אבנון
נגד המשיבים	מדינת ישראל פרקליטות מחוז תל אביב(מיסוי וכלכלה) ע"י ב"כ עוה"ד יעל שניידר, נג'מי חאיק, רועי ברק
	1. יעקב שמואל (עציר) 2. רונן יחזקאל (עציר) 3. גלעד כהן (עציר) 4. דני גבעתי ע"י ב"כ עו"ד אורנה פינטו-גפסון 5. טל שבתאי 6. אמיר עבד אל האדי (עציר)

החלטה בעניין משיב 4

החלטתי זו ניתנת לאחר שניתנה החלטה בנסיבות לכאורה דומות בעניינו של המשיב 5, כשבעניינם של חלק מהמשיבים האחרים טרם הסתיים הליך המעצר. לפיכך מובהר כי אין במתן החלטתי בעניינו של המשיב 4 דני גבעתי (יכונה גם גבעתי) כדי לקבוע קביעות ראיות לכאוריות כלשהן ביחס למעורבים אחרים, אשר בעניינם טרם ניתנה החלטה. ההחלטה נוגעת אך ורק לעניינו של משיב 4, תוך התייחסות לטענות הצדדים והתבססות על חומרי החקירה ביחס למשיב זה.

עוד מובהר, כי נוכח הקביעות והמסקנות אליהן הגעתי ביחס למשיב 5, ביקשתי מהצדדים לטעון ביחס לדמיון/אבחנה בין המשיבים 4 ו- 5, זאת שכן מרבית המעשים והעבירות המיוחסים להם הינם משותפים.

כתבי האישום

1. כנגד המשיב ואחרים הוגשו כתבי אישום המייחסים להם מעורבות בפעילות עבריינית שעיקרה מכירת חשבוניות מס פיקטיביות תמורת עמלה, וכן מתן זכויות שימוש בחברות לאחרים לשם הפצת חשבוניות מס פיקטיביות על ידם, וזאת

בהיקף של מאות מיליוני ₪ (להלן: "התכנית העבריינית").

החשבוניות הפיקטיביות נמסרו לחברות שרכשו אותן לצרכי התחמקות מתשלום מס ערך מוסף ומס הכנסה. החשבוניות הפיקטיביות נחלקו לחשבוניות שניתנו על אף שבגין לא סופקה כל סחורה או לא בוצעה כל עבודה, ולחשבוניות שניתנו במקרים בהם בוצעה עבודה או סופקה סחורה, על ידי גורם שביקש להימנע מלהוציא חשבונית כדין בגין העבודה או הסחורה.

המשיב 1 (יכונה גם שמואל) הוא הרוח החיה של הקבוצה העבריינית, יוזם הפעילות וזה שניהל והתווה את הפעילות כולה.

המשיבים 1-3 שכרו את שירותיהם של אנשים שונים שמטרתם להתחזות לבעלי מניות, מנהלים ומורשי חתימה בחברות המפיצות (להלן: אנשי קש), אשר הוחלפו מעת לעת.

המשיבים 4-5 שהנם עורכי דין, ערכו מסמכים משפטיים המסמיכים את אנשי הקש כמנהלים ובעלי מניות בחברות המפיצות, וזאת על מנת ליצור את התשתית לפעילותה העבריינית של הקבוצה.

עניינו של המשיב 6 לא רלבנטי למשיב 5, ולכן לא יוזכר.

2. האישום הראשון מייחס למשיבים 4 ו- 5 מעורבות בהנפקת חשבוניות פיקטיביות בנסיבות מחמירות באמצעות החברות המפיצות, בהיקף של כ- 604 מיליון ₪, שערך המע"מ בגין הינו מעל 92 מיליון ₪.

הטענה היא כי המשיבים 4-5 (עורכי הדין) אישרו בחתימתם חלק ממסכי הרישום הכוזבים ויפוי הכוח. זאת בידעם כי המשיב 1, לבדו או עם אחרים, משתמש בחברות המפיצות לצורך הפצת חשבוניות פיקטיביות, וכי המסמכים שאושרו כוזבים, ו/או נועדו לצורך פעילות זו.

עוד נטען כי הקבוצה בניהולו של המשיב 1 פעלה להדפסת פנקסי שיקים, פנקסי חשבוניות מס וקבלות על שם החברות המפיצות, אשר שימשו את הקבוצה בביצוע תכניתה העבריינית להפצת החשבוניות הפיקטיביות.

למשיבים 4 ו- 5 מיוחסות עבירות של קשירת קשר עם אחרים להפצת חשבוניות פיקטיביות, באמצעות 22 חברות מפיצות, וסיוע לרישום כוזב במסמכי החברות המפיצות, בכוונה לרמות.

3. באישום השני - עבירות מע"מ, נטען כי המשיב 4 ערך מסמכים משפטיים שאפשרו פעילות הפצת חשבוניות בשתי חברות מפיצות, ובכך פעל במטרה להביא לכך שהחברות המקזזות יתחמקו ממס באמצעות 36 חשבוניות פיקטיביות בסך כולל של מעל 33 מיליון ₪, שסכום המע"מ בגין הינו כ- 5 מיליון ₪ (ביחס למשיב 5 דובר על 113 חשבוניות בסך כולל של מעל 86 מיליון ₪ שסכום המע"מ בגין קרוב ל- 8 מיליון ₪). מיוחסת למשיבים 4 ו- 5 פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק מתשלום מס, עבירות לפי סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ, בנסיבות מחמירות כמפורט בסעיפים 117(ב2) (2) ו- 117(ב3) לחוק מע"מ.

4. באישום השלישי - עבירות מס הכנסה, נטען כי המשיבים 4 ו- 5 ערכו מסמכים משפטיים המסמיכים את אנשי הקש כמנהלים ובעלי מניות בחברות המפיצות, וזאת על מנת ליצור את התשתית לפעילותה העבריינית של הקבוצה, בידעם כי בחברות המפיצות ייעשה שימוש על מנת להפיץ ולקזז חשבוניות פיקטיביות. למשיבים 4 ו- 5 מיוחסת עבירה

של שימוש במרמה, ערמה ותחבולה, במזיד ובכוונה לעזור לאחרים להתחמק ממס.

5. באישום הרביעי - הדחה בחקירה ושיבוש הליכי משפט, אישום אשר מיוחס אך ורק למשיב 4 בצוותא עם המשיב 1 (שחלקו באישום רב יותר), נטען כי המשיב 4 הכין מסמך מזויף בהוראתו של משיב 1, ושלח אותו לחוקר. למשיב 1 מיוחסים באישום זה מעשים נוספים, אשר אינם רלבנטיים להחלטה דנן.

בקשת המעצר

6. המשיב 4 משוחרר בערובה בתנאי "מעצר בית" בפיקוח עם שעות התאווורות, והבקשה היא להורות על המשך התנאים המגבילים בעניינו. בבקשה נוספת שהוגשה כחודשיים לאחר הגשת כתב האישום, ובטרם התקיים דיון בבקשת המעצר, התבקשתי לאסור על המשיבים 4 ו- 5 להמשיך ולעבוד בעיסוקם כעורכי דין, וזאת עד לתום ההליכים בעניינם, ולמצער עד החלטה על השעייתם על ידי מוסדות לשכת עורכי הדין.

גדר המחלוקת הראייתית בין הצדדים

7. הטענה הבסיסית של המשיב 4 (כפי שטען גם המשיב 5) היא כי אין ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לו, ולכן דין של כל המגבלות שחלות עליו להתבטל.

8. טענה זו הצטמצמה לשאלת היסוד הנפשי במעשיו של המשיב 4 (בדומה למשיב 5), לאחר שבמהלך הדיון הובהר כי אין מחלוקת ראייתית באשר למעשים הפיזיים שביצע משיב 4, למעט באשר למפורט באישום 4 - שם המחלוקת הראייתית מלאה (פרו' עמ' 64 שו' 18-26).

כך: אין מחלוקת על השירותים המקצועיים שסיפק משיב 4 למשיב 1; אין מחלוקת שמשיב 4 החתים אנשים שונים שהופנו אליו על ידי משיב 1 כבעלי חברות, כמורשי חתימה, החתים אותם על תצהירים; אין מחלוקת על כך שהמשיב 4 העביר מסמכים לרשם החברות.

9. מכאן, גדר המחלוקת כפי שהובהרה על ידי המשיב 4 הינה באשר ליסוד הנפשי - לדבריו, מעולם לא ידע כי מעשיו משמשים לצורך הפצת חשבוניות פיקטיביות.

נוכח העובדה כי האישומים כולם מייחסים למשיב 4 ידיעה וכוונה לכך שמעשיו יסייעו לקבוצה העבריינית לבצע עבירות של הפצת חשבוניות פיקטיביות - בכך נתמקד.

מחלוקת נוספת בה נעסוק הינה אישום מס' 4, שם כאמור הטענה היא להיעדר ראיות לכאורה.

טענות המבקשת

10. המשיב 4, עורך דין במקצועו, השתמש בכובעו כעורך דין כעושה דברו של משיב 1, פעל כמקורב אליו, האזנות

סתר מגלות כי היה מודע למעשיו העברייניים של משיב 1, לכך שמדובר בפעולות פיקטיביות ופילליות, ובנוסף ישנם עדים הטוענים מפורשות כי המשיב 4 היה מודע לכך שמדובר בחשבוניות פיקטיביות.

11. מפנה להודעותיו של משיב 2. בחקירתו מיום 14.11.16 מסר שהמשיבים 4 ו- 5 ידעו שמדובר בחשבוניות פיקטיביות (שו' 174-177).

בחקירתו מיום 16.11.16 מסר שמשיב 4 יעשה הכל בשביל כסף, ושמשיב 5 הרבה יותר גרוע (שו' 55-58).

בחקירתו מיום 17.11.16 מסר שהמשיבים 4 ו- 5 ידעו שמדובר בחברות קש ובאנשי קש, "קופים" כהגדרתו (שו' 45-47).

בחקירה מיום 18.11.16 מסר שמאמין שהמשיבים 4 ו- 5 מקבלים פקודות ממשיב 1.

המבקשת טוענת כי משיב 2 מסר אמירות ברורות יותר ביחס למשיב 4 מאשר ביחס למשיב 5 (פרו' עמ' 65 שו' 25).

12. מפנה להודעותיו של סלומון בוהדנה, איש קש נוסף שעבד לכאורה עבור משיב 1. בחקירתו מיום 16.11.16 מסר שנפגש עם המשיב 1 ואחרים אצל המשיב 4, חתם על חוזים ויפויי כוח, כל מה שמשיב 1 היה אומר לו לעשות, כולל העברת מניות (שו' 86-87, שו' 149-152).

בחקירתו מיום 17.11.16 זיהה את תמונתו של המשיב 4, אצלו חתם על חוזים והעברת מניות "כשיעקב אמר לי שהוא מוריד אותי מהחברות ואני נקי מכל הענין זה היה אצל העורך דין הזה". טען שהמשיב 4 כבר היה מתודרך כשהגיע, המסמך היה מוכן והוא צריך היה רק לחתום (שו' 188-193, שו' 316-318).

בחקירתו מיום 18.11.16 מסר שהמשיבים 4 ו- 5 (בנפרד) החתימו אותו על טפסים מוכנים. טען שהמשיב 5 היה מסביר לו על מה הוא חותם. טען שהמשיב 4 נתן לו פעם 200 ₪ לבקשתו של משיב 1 (שו' 198-210).

בעימות בינו לבין המשיב 4 ביום 22.11.16 מסר שמעולם לא שילם למשיב 4, שהמשיב 1 הוא שביקש ממנו לבצע פעולות אצל המשיב 4, וכי כאשר הניירת לא היתה מוכנה או שהמשיב 4 לא ידע מה לעשות, היה המשיב 4 מתקשר למשיב 1 ומקבל הסברים (שו' 21-54). מפנה לכך שהמשיב 4 שמר על זכות השתיקה גם במהלך רוב העימות בינו לבין סלומון בוהדנה, תוך שהבהיר כי הוא מבין את משמעות השמירה על זכות השתיקה.

בחקירתו של סלומון בוהדנה מיום 24.11.16 מסר שאיננו יכול לומר בוודאות שהמשיבים 4 ו- 5 ידעו שהוא איש קש "קוף", שאין לו כסף, שאין לו ניסיון ניהולי כלשהו, והשיב שההיגיון הינו שהם ידעו, אך איננו יכול לומר זאת בוודאות (שו' 46-53).

13. מפנה להודעותיו של משיב 3. בחקירתו מיום 16.11.16 סיפר על חברה שהועברה על שמו אצל המשיב 4 (שו' 30-31).

בחקירתו מיום 17.11.16 סיפר על חברות נוספות שהעביר אצל המשיב 4.

בחקירתו מיום 24.11.16 סיפר שלא היה משלם את שכר טרחתו של המשיב 4, אלא בעניינים פרטיים שלו

(שו' 129-134).

מפנה להאזנות סתר בין משיב 3 ומשיב 1, שהושמעו למשיב 3 בחקירתו מיום 29.11.16. לא נאמר בחקירה שום דבר מהותי הקושר את המשיב 4 לביצוע עבירות.

14. מפנה להודעותיו של צבי איזיקוביץ. בחקירתו מיום 16.11.16 נשאל באשר להעברת מניות שבוצעה על ידי המשיב 4. השיב שהמשיב 4 לא ידע דבר, ופעל לפי חוק, וכנראה חלה אי הבנה בגינה ניתן למשיב 2 יפוי כוח ללא אישורו של העד.

15. מפנה לחקירתו של משה איזיקוביץ מיום 20.11.16 - לא נטען דבר בנוגע לחקירה זו. החקירה לא נמסרה לבית המשפט.

16. מפנה להודעותיו של אדם אלעברה. בחקירתו מיום 14.11.16 סיפר על יפוי כוח שניתנו לו על ידי משיב 4 לשתי חברות, וששכ"ט עורך הדין שולם על ידי בעלי החברות (שו' 215-218).

בחקירתו מיום 15.11.16 שב וסיפר על אותן פעמים בהן היה במשרדו של משיב 4 (שו' 138-140).

17. מפנה להודעותיו של המשיב 4. ככלל, שמר על זכות השתיקה, דבר המהווה חיזוק לראיות שנאספו כנגדו.

18. תמלילי שיחות.

הפנתה לתמליל שיחה 95 בין המשיבים 1 ו-4, ממנה עולה כי המשיב 4 מודע לכך שהמשיב 1 שולט בחברה המדוברת, ושמינוי הגורם המדובר הינו פיקטיבי. מפאת חשיבות השיחה, תובא להלן: "יעקב - תהיה מרוכז, בא אליך חבר של העיראקי, תחתים אותו טופס שש פתוח, שש פתוח איפה זה שם בדיקטור שם של הזה... שאם יעשה פאלטה אני אעיף אותו משם מיד, זה דבר ראשון. דבר שני, תחתים אותו שמה על על האגדה שלוש ו-שש ושטר העברה, עם צילום תעודת זהות שלו, שלא תגיד אחרי זה אין לי, הבנת? כי צריכים את זה מחר לירושלים. גבר - אוקי".

הפנתה לתמליל שיחה 349 בין המשיבים 1 ו-4, ממנה עולה כי המשיב 4 מודע לכך שיש חברות רבות על המשיב 3, כי זה מסוכן, ולכן אמור לעורר את חשדו של המשיב 4. להלן קטע מהתמליל: "יעקב - אני אסביר לך, כי צריך להיכנס למחלקה המשפטית שמה, כי יש שם שתי חברות שתקועות, וזה קצת מסוכן, אחד שמה זה עם כל החברות על גילו או על גולי, צריך להעביר אותה למישהו, הבנת? גבר - אבל מה הבעיה? יעקב - אני אעבור אליך בערב, אני אסביר לך מה לעשות. גבר - תבוא תבוא תסביר לי".

19. אישום 4. הפנתה לתמלילי שיחות 834, 886, 1120, 1198, 1327, 1607, מהן עולה לשיטת המבקשת תשתית ראייתית להוכחת האישום. מאשרת שהמילה "מזויפים" לא מופיעה באופן מפורש, אך טוענת כי מהטקסט ברור שמדובר על ייצור מסמך במועד מסוים לקראת חקירה, ותיאום תשובותיו של משיב 4 בחקירה.

טענה כי מדובר בעבירה התנהגותית, ולכן לא נדרש שמעשיו של המשיב 4 יובילו בהכרח לשיבוש מהלכי משפט.

כן הפנתה לאירוע במסגרתו נטען כי אביו של המשיב 4 הוציא קלסרים וחותמות ממשרדו של המשיב 4, ביום

הפיכת החקירה לגלויה, בטרם הגיעו לשם החוקרים. אביו של המשיב 4 נחקר תחת אזהרה, והוא איננו עד בתיק. המבקשת מאשרת כי החותמות לא נתפסו, וכי האירוע איננו נזכר בכתב האישום.

20. ב"כ המבקשת ביקשה לאבחן לחומרה את עניינו של המשיב 4 לעומת המשיב 5. בראש וראשונה, נוכח שמירת המשיב 4 על שתיקה בחקירותיו, דבר המחזק את עוצמת הראיות כנגדו, וכן את עוצמתן של עילות המעצר. בנוסף, טענה כי האזנות הסתר מבססות העברת חברות בכמות מרובה וכן את אישום מס' 4, אשר איננו מיוחס למשיב 5. כמו כן הפנתה לכך שחותמות וקלסרים של המשיב 4 נלקחו ביום הפיכת החקירה לגלויה, ולהפללת המשיב 4 על ידי המשיבים 2,3 וסלומון בוהדנה.

טענות המשיב 4

21. כאמור, אין מחלוקת על כך שהמשיב 4 אישר בחתימתו מסמכים משפטיים כמפורט בבקשה. בצד זאת נטען כי המבקשת לא הציגה תשתית ראייתית התומכת בטענתה לפיה המשיב 4 התכוון לסייע להפצת חשבוניות פיקטיביות, או אפילו ידע על תכנית להפצה כאמור.

22. ב"כ המשיב 4 טענה כי בניגוד למשיב 5, המשיב 4 פנה פעמיים למשטרה בהודעה בדבר זיוף חתימותיו. הפנתה לתכתובת מסרונים בין המשיב 4 לחוקר בשם לאוניד ביחידת הונאה דרום, ולמכתב ששלח בעניין זה ביום 3.12.15.

הפנתה להודעה שמסר ביום 28.1.16 במסגרתה התלונן על זיוף חתימתו, תוך שטען כי חשד במשיב 2. הפנתה גם לכך שהמשיב 2 התייחס בחקירתו מיום 18.11.16 (ש' 26-28) לתלונת המשיב 4.

23. טענה כי פנה לרשות לאיסור הלבנת הון בבקשה לברר האם עליו לדווח על העברות. הפנתה למסמך תשובה שקיבל ביום 5.11.14. לא עלה בידה להציג את המסמך שנשלח על ידי המשיב 4. אין מחלוקת כי המשיב 4 לא התייחס לכך בחקירתו, שם שמר על זכות השתיקה.

24. הפנתה לכך שלמשיב 1 מיוחסת פעילות עבריינית מוקדמת למועד בו החל הקשר בינו לבין המשיב 4, וכי רוב עבודת המשיב 1 היתה מול עורכי דין אחרים ולא דווקא מול המשיב 4.

25. הפנתה להודעת סלומון בוהדנה מיום 18.11.16 ש' 198-207, וטענה כי המשיב 4 ביצע פעילות רגילה של עו"ד העוסק בתחום החברות.

26. הפנתה להודעת משיב 2 מיום 14.11.16 ש' 172-180, אשר טען כי המשיבים 4 ו-5 ידעו שמדובר בחשבוניות פיקטיביות. תהתה מנין הידיעה הזו, וביקשה לא לתת לה משקל.

27. הפנתה להודעותיו של משיב 3, בפרט לחקירתו מיום 17.11.16. מפאת חשיבות הדברים, יובאו חלקם להלן: "ש. היה פעם שהיית אצל דני גבעתי לחתום על מסמכים בלי לקבל כסף? ת. לא. הרוב הייתי מקבל לא מדני עצמו, מאנשים שהייתי עושה את החוזים. דני הוא סה"כ היה עו"ד. הוא היה מזהה את האנשים שבאו אליו ולוקח את השכר טרחה שלו. זו עבודה. ואת הכסף שלי הייתי לוקח ממי שהיה בא. ש. האם הייתה פעם שעשית העברת בעלות על חברה בלי שהצד השני היה? ת. לא" (ש' 81-85). ובהמשך: "...דני גבעתי. לא יודע מה אתם רוצים ממנו. מה הוא אשם אני לא יודע...ש. למה אתה מחריג אותו? ת. כי היו כמה עו"ד שהם לא באמת עורכי דין, ואת זה אני משאיר בשבילי" (ש' 86-87).

בחקירתו מיום 27.11.16 טען שהמשיב 4 לא יכול היה לדעת בוודאות שהוא לא מנהל חברות, וטען שהמשיב 4 לא עשה דבר אסור (שו' 193-199).

בחקירתו מיום 30.11.16 סיפר שהמשיב 1 עשה שימוש במשרדו של המשיב 4 כאילו היה שלו, עד שלבסוף המשיב 4 כעס וסילק אותו משם, בסוף שנת 2014. כן סיפר על כך שמשיב 4 סיפר לו שהתלונן במשטרה שנגנבו לו פנקסי צ'קים, ושחשד במשיב 2 (שו' 297-315).

בחקירתו מיום 7.12.16 נחקר בנוגע לאישום 4, כפר בטענה כי המשיב 4 הכין עבורו מסמך או חתם בשמו (שו' 9-50). עוד מסר במועד זה כי המשיב 4 לא ביצע פעולה כלשהי בלא לגבות תשלום ולהוציא חשבונית (שו' 272-276).

28. הפנתה להודעת אדם אלעברה מיום 20.11.16. נשאל על המשיב 4 ותיאר פעמיים שביקר במשרדו. נשאל האם משיב 4 ידע שבוהדנה ומשיב 2 הם לא בעלי חברות אלא "סתם קופים" והשיב בשלילה "לא נראה לי. הוא היה מאד דייקן" (שו' 176-189).

29. הפנתה להודעת צבי איזיקוביץ מיום 16.11.16. מסר שהמשיב 4 לא ידע על התרחשות פלילית, וכי פעל רק לפי חוק (שו' 145-151).

30. הפנתה להודעת משיב 1 מיום 23.11.16, אשר מסר כי תפקידו של משיב 4 היה רק לזהות את העומדים בפניו ולאמת חתימה (שו' 339-379).

31. באשר לאישום 4 - טענה כי אין בסיס ראיתי להוכחת האישום. ראשית, בניגוד לאמור בכתב האישום, אין מדובר בחקירה ברשות המסים, אלא ביחידת הונאה של משטרת באר שבע, כי המשיב לא נחקר באותה יחידת חקירה, כי אין בנמצא חוקר אשר סיפר למשיב 4 על כוונתו לזמן את משיב 3 לחקירה, כי המשיב 4 לא יצר מסמך, וודאי שלא שלח אותו לחוקר. הפנתה לכך שלא עלה בידי ב"כ המבקשת להציג מסמך כאמור אשר לפי הטענה נוצר על ידי המשיב 4, וכי בהיעדר מסמך, הרי שהשיחות בין המשיבים 1 ו-4 הם בגדר "רבים דיבורים בפי איש ומעשים אין". מסכימה עם ב"כ המבקשת כי עבירת השיבוש הינה עבירה התנהגותית, אך טוענת כי בפועל לא בוצע מעשה שיבוש. הפנתה לכך שבעקבות הדיון מתכוונת המבקשת לעתור לתיקון כתב האישום באישום 4, נוכח קשיים שהתגלו.

דיון

32. הפסיקה חזרה ושנתה את הכללים באשר לאופן בחינתם של חומרי החקירה והמבחן לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה. חומר החקירה צריך להצביע על פוטנציאל ראיתי אשר יהא בכוחו להביא בסופו של המשפט, לאחר עיבודן של הראיות וקביעת אמינותן ומשקלן, להוכחת אשמת הנאשם (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2)133). השאלה הנבחנת איננה מהימנות גרסתו של הנאשם, אלא קיומו של פוטנציאל ראיתי להרשעה בתום המשפט. מכאן, אין בקיומה של גרסה מכחישה של נאשם כדי לשלול מראש מסקנה שקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמה, הגם שתמיד קיימת אפשרות כי בסוף ההליך יינתן אמון בגרסת הנאשם אשר יזוכה בשל כך (בש"פ 2182/95 מדינת ישראל נ' מהאג'נה, פ"ד מט(2)227).

33. כפי שהבהרתי בראשית הדיון, החלטה זו ניתנת לאחר החלטה קודמת בעניינו של משיב 5, שם נקבע קושי ראיתי להוכחת העבירות המיוחסות לו. המבקשת טענה לאבחנה בין המשיבים 4 ל-5, העומדת לחובתו של המשיב 4.

34. לאחר שבחנתי בעיון את מלוא המסמכים אליהם הופניתי על ידי ב"כ הצדדים, מצאתי כי ישנה תשתית ראיתית בעוצמה לא גבוהה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב 4, תוך שנתגלעו קשיים כמפורט להלן.

35. כאמור, המשיב 4 איננו חולק על המרכיב העובדתי המיוחס לו במסגרת כתב האישום. הוא ביצע, בכובעו כעורך דין, פעולות משפטיות רבות אשר אפשרו לכאורה לקבוצה עבריינית, בראשותו של המשיב 1, לבצע עבירות שונות שעיקרן הפצת חשבוניות פיקטיביות. לצורך כך ערך לכאורה מסמכים המסמיכים אנשי קש כמנהלים ובעלי מניות בחברות מרומות ובחברות קש.

36. לב המחלוקת, כמבואר לעיל, נוגע בשאלה האם המשיב התכוון, ולמצער ידע, כי מעשיו משמשים ו/או נועדו לשמש לצורך הפצת חשבוניות פיקטיביות. מרכיב המודעות הינו הכרחי, בלתי אין, והוא מהווה חלק בלתי נפרד מתיאור המעשים המיוחסים למשיב 4: אישום 1 סעיפים 12, 15, 18; אישום 2 סעיפים 30, 35, 36; אישום 3 סעיפים 6, 7, 11.

כמו כן קיימת מחלוקת באשר לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת אישום 4.

מכאן, על מנת לבסס הרשעה בעבירות המיוחסות למשיב 4, יש צורך להוכיח לא את הרכיבים העובדתיים, לגביהם אין לכאורה מחלוקת (אישומים 1-3), אלא את היסוד הנפשי.

אבהיר, כי לו הייתי צריך לקבוע תשתית לכאורית באשר לרכיב העובדתי, הרי שחומר החקירה מבסס רכיב זה בעוצמה לכאורית כנדרש בשלב זה של ההליך, להוכחת אשמתו של המשיב 4. בצדק נמנעה באת כוחו המלומדת של המשיב מלטעון כנגד קיומה של תשתית ראיתית להוכחת רכיב זה.

37. ואולם, באשר ליסוד הנפשי, ידיעתו של המשיב 4, המצב שונה. אבהיר מראש, נתתי דעתי לכך שהמשיב 4 שתק במרבית חקירותיו, דבר המחזק את עוצמת הראיות, גם בשלב זה של ההליך. ואולם, חיזוק הינו תמיד באשר ל"יש" הראיתי, ואילו בענייני קיים חסר ממשי בכל הנוגע לידיעתו של המשיב 4, ובטענה כי היה צד ולמצער מודע לכך שהמשיב 1 עוסק בהפצת חשבוניות מזויפות.

במסגרת הדיון בחנתי את הודעותיהם של עדי המבקשת ואת השתלבותן זו בזו, בשאלה האם נוצר מארג ראיתי לכאורי שדי בו בשלב זה, כנדרש על פי הפסיקה. אך גם בהינתן מלוא ההקלות הניתנות בשלב זה של ההליך, בו בית המשפט איננו בוחן ממצאי מהימנות אלא פוטנציאל הרשעה בלבד, מצאתי קיומו של קושי ראיתי.

38. המשיב 2 הינו היחיד מבין עדי התביעה אשר טוען מפורשות, כי המשיבים 4 ו-5 ידעו שמדובר בחשבוניות פיקטיביות. לכאורה, ניתן להסתפק באמירה זו לשם קביעה כי קיימת תשתית ראיתית לשלב זה של ההליך. ואולם, הסתפקות באמירה זו של המשיב 2, אין בה די, וגם צוות החקירה היה מודע לכך.

בהמשך ישיר לטענתו, נחקר המשיב 2 אודות הבסיס לה. על כך השיב כי בכל פעם שמשיב 1 "מביא קופים חדשים", היו מתבצעות פעולות של העברת מניות וחוזים. ברי כי אין בטענתו של המשיב 2 הסבר, כיצד הגיע למסקנה שהמשיבים 4 ו-5 ידעו שמדובר בחשבוניות פיקטיביות דווקא, ולא פעילות אחרת.

המבקשת טענה כי אמירותיו של המשיב 2 היו ברורות יותר ביחס למשיב 4 לעומת המשיב 5. דעתי שונה. דווקא ביחס למשיב 5 טען המשיב 2 כי הוא היה שותף סמוי של המשיב 1, דבר שלא נטען ביחס למשיב 4. לאחר שעיינתי במלוא הודעותיו של המשיב 2, לא מצאתי הסבר אמיתי לטענה לפיה מי מהמשיבים 4 ו- 5 ידע שהמשיב 1 עוסק בהפצת חשבוניות פיקטיביות.

39. סלומון בוהדנה איננו קושר את המשיב 4 לידיעה בדבר קיומן של חשבוניות פיקטיביות. הבהיר כי איננו יכול לומר בוודאות שהמשיבים 4-5 ידעו שהוא איש קש. טען כי המשיב 4 ביצע פעילות רגילה של עורך דין העוסק בתחום החברות.

40. משיב 3 טען בחקירותיו כי המשיב 4 פעל כעורך דין, זיהה את האנשים שהגיעו אליו, אימת חתימות, גבה שכר טרחה, הוציא חשבוניות. טען שהיו עורכי דין אחרים שפעלו באופן בלתי ראוי, להבדיל ממשיב 4 שנהג כעורך דין מן השורה.

41. צבי איזיקוביץ מסר שהמשיב 4 פעל לפי חוק ולא ידע דבר על פעילות לא חוקית.

42. אדם אלעברה אף הוא איננו מפליל את המשיב 4. טען כי לא ידע שבוהדנה והמשיב 2 הינם אנשי קש.

43. בית המשפט רשאי לקבוע תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האשמה גם על בסיס ראיות נסיבתיות, ואין חובה להידרש לעד אשר יטען מפורשות כי הנאשם ביצע מעשה או כי הייתה לו מודעות.

בחינת הראיות הנסיבתיות מעלה שהמשיב 4 לכאורה היה שותף לפעילות עבריינית של החתמת גורמים פיקטיביים כבעלי מניות ודירקטורים בחברות שונות, ויתכן שאף עצם עיניו נוכח פעילות זו - עצימת עיניים השקולה לידיעה.

ואולם, העבירות המיוחסות למשיב 4 מחייבות תשתית לכאורית להוכחת ידיעה/עצימת עיניים לכך שהחברות ומעשי המשיב 4 שימשו להפצת חשבוניות פיקטיביות, וכזאת לא עלה בידי המבקשת לבסס בעוצמה ממשית.

גם אם אתן משקל ממשי להודעותיו של המשיב 2, שכאמור הינו היחיד הטוען מפורשות שמשיב 4 ידע שמדובר בחשבוניות פיקטיביות, אינני יכול ואינני רשאי להתעלם מן הקשיים העולים מהודעותיו אלה, גם לשיטתם של החוקרים. חומר החקירה שהוצג בפני איננו מבסס תשתית שהניעה את המשיב 2 לטעון כי המשיב 4 היה מודע לכך שהחברות משמשות להפצת חשבוניות פיקטיביות, להבדיל ממטרות אחרות.

בנסיבות אלה, גם אם אייחס משקל מרבי לשתיקת המשיב 4 בחקירה, אין בכך כדי ליצור "יש מאין" תשתית ראייתית המחזקת על ידי אותה שתיקה.

44. באשר לאישום 4, הגעתי למסקנה כי קיים קושי ראייתי להוכחת העובדות העומדות בבסיס האישום. שיחות הטלפון מקימות חשד סביר להתנהלות עבריינית. ואולם, לא ניתן להתעלם מחסרים ראייתיים משמעותיים להוכחת המפורט באישום זה. המאשימה עומתה במהלך הדיון עם קשיים העומדים בבסיס התזה המפורטת באישום זה בעניין המשיב 4 (תוך שמובהר כי מרבית האישום מיוחסת למשיב 1 בגין מעשים אחרים), והודיעה כי בדעתה לפעול לתיקון כתב האישום. גם אם יתוקן, כל שיש בידי המבקשת הינן שיחות טלפון בין המשיב 1 למשיב 4, אך אין אינדיקציה לכך שבפועל נעשה ניסיון אמיתי לשיבוש חקירה.

באישום נטען כי המשיב 4 הכין מסמך לפי הוראותיו של משיב 1, ושלה אותו לחוקר. אין בחומר החקירה מסמך כאמור. מכאן, גם אם היה תכנון מוקדם בין המשיבים 1 ו-4 לשבש הליכי חקירה, אין בסיס ראיתי לטענה כי המשיב 4 אכן פעל בהתאם לאותו תכנון.

חסר זה עומד לרועץ כנגד האפשרות להוכיח את האישום המיוחס למשיב 4, ולמצער מקים חולשה ראיתית.

45. מסקנת האמור עד כה, כי קמה תשתית ראיתית בעוצמה לא גבוהה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב 4 באישומים 1-3, תוך שמצאתי קושי באשר לידיעתו של המשיב 4 כי מדובר במעשים שנועדו לאפשר הפצת חשבוניות פיקטיביות. באשר לאישום 4 - מצאתי כי ישנו קושי ראיתי להוכחת האישום.

עילת מעצר וחלופה

טענות הצדדים

46. המשיב 4 משוחרר בתנאים מגבילים הכוללים "מעצר בית" בפיקוח עם שעות התאווירות. המבקשת עותרת להותרת תנאים אלו על כנם, ובהמשך התבקשתי לאסור על המשיב 4 להמשיך ולעבוד בעיסוקו כעורך דין.

47. המבקשת הפנתה לחומרת העבירות המיוחסות למשיב 4, לכך שנשקפת ממנו מסוכנות כלכלית ככל שהוא ממשיך לעסוק בעריכת דין, באופן שהוא יכול לשוב ולבצע את העבירות המיוחסות לו או דומות להן. הובהר כי בשעה שהוגשה בקשת המעצר המקורית, לא סברה המבקשת כי המשיב 4 ישוב ויעסוק בעריכת דין, דבר שהותר לו על ידי בית המשפט המחוזי.

48. המבקשת הפנתה לכך שהמשיב הפר, לטענתה, אמון שניתן בו על ידי בית המשפט המחוזי, שעה שנצפה עולה לבניין רשות המסים בבאר שבע, ביום בו אמור היה להתייצב לדיון בבית המשפט.

49. עוד הפנתה המבקשת לתסקיר המעצר אשר הוגש בעניינו של המשיב 4, כשהומלץ שלא להסיר את התנאים המגבילים כולם, אלא להקל בדרך של הוספת שעות התאווירות.

50. המבקשת עתרה כי ככל שבית המשפט ימצא שהמצב הראיתי שונה בעניינו של המשיב 4 לעומת זה שנקבע למשיב 5, אזי יש להורות על הפסקת עיסוק במקצוע עריכת הדין, תוך שהפנתה לפסיקה התומכת בטענותיה באשר למניעת עיסוק, וכן לפסיקה העוסקת במסוכנות כלכלית.

51. ב"כ המשיב 4 הפנתה לכך שמדובר במשיב צעיר, נעדר הרשעות.

52. ביחס לתסקיר הפנתה לכך שעורך התסקיר יצא מנקודת מוצא כי קיימות ראיות לכאורה, בהתאם להנחיית בית המשפט (התסקיר הוגש, בהסכמה, עובר לקיום דיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה).

53. באשר לבקשה להפסקת עיסוק, טענה כי אין מקום לקבלת הסעד, בראש וראשונה נוכח חלוף הזמן והעובדה כי הבקשה הוגשה לאחר שהמשיב 4 משוחרר כמעט 3 חודשים ללא תנאי מגביל מסוג זה, והמשיך בעיסוקו כעורך דין, באישור בית המשפט המחוזי.

54. הוגש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב 4. קצין המבחן הבהיר כי בהתאם להוראת בית המשפט הניח שקיימות ראיות לכאורה. נוכח זאת קבע כי לא ניתן לשלול קיומו של סיכון, ולפיכך לא המליץ על ביטול התנאים, אלא על הקלות בשעות התאווורות.

הכרעה - עילה מעצר וחלופה

55. כאמור, תסקיר המעצר ניתן בהתבסס על הנחה כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב 4.

מכאן, יש לבחון מחדש את התסקיר נוכח הקביעות אותן קבעתי לעיל, לפיהן קמה תשתית ראייתית בעוצמה לא גבוהה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב 4 באישומים 1-3, תוך שמצאתי קושי באשר לידיעתו כי מדובר במעשים שנועדו לאפשר הפצת חשבוניות פיקטיביות, וקיים קושי ראייתי להוכחת אישום מס' 4.

56. נוכח הקביעות הראייתיות אליהן הגעתי, נוכח נתוני האישיים של המשיב 4 לרבות היעדר עבר פלילי, ותפקודו החיובי במהלך חייו עד כה, לא מצאתי כי יש מקום להותיר על כנם תנאים מגבילים כלשהם, למעט ערבויות אשר יבטיחו התייצבותו להמשך ההליכים בעניינו.

אבהיר, כי לו הייתי מגיע למסקנות ראייתיות מכבידות, לפיהן לא קמה חולשה ראייתית להוכחת האשמה, הייתי שוקל בכובד ראש הותרת התנאים המגבילים על כנם, ואף היעדרות לבקשת המבקשת להורות על הפסקת עיסוק בעריכת דין. בנסיבות קביעותי דלעיל, לא מצאתי לקיים דיון בבקשה זו של המדינה, באשר בית המשפט איננו משחית זמנו על קיום דיון תיאורטי.

אוסף, כי לו התקיים דיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה עובר לקבלת תסקיר, לא הייתי נזקק לתסקיר בעניינו של המשיב 4, והייתי מגיע לאותן המסקנות אף בהיעדרו של תסקיר.

57. נוכח המפורט לעיל, הנני מורה על ביטול התנאים המגבילים בהם נתון המשיב 4, תוך שהערבויות שניתנו יעמדו על כנן עד תום ההליכים, להבטחת התייצבותו של המשיב 4 להליכים בעניינו.

ניתנה היום, כ"א אדר תשע"ז, 19 מרץ 2017, במעמד הצדדים.